

[Udenrigsministeren]

ning i Mellemøsten. Erklæringen, der afspejler EF-landenes balancerede holdning til den arabisk-israelske konflikt, har som sine grundlæggende principper retten til eksistens og sikkerhed for alle stater i området, herunder Israel, og anerkendelse af det palæstinensiske folks legitime rettigheder, herunder retten til selvbestemmelse.

EF-landenes fælles holdning til den palæstinensiske befrielsesorganisation, PLO, er ligeledes udtrykt i Veneziaerklæringen og senere udtalelser. Det er de Ti's opfattelse, at PLO bør tilknyttes forhandlingerne om en omfattende fredsordning.

Udviklingen i området siden den israelske invasion i Libanon i juni 1982 har bekræftet, at det palæstinensiske problem udgør kernen i Mellemøstkonflikten, og at der må etableres en eller anden form for forhandlingsløsning mellem Israel og palæstinenserne. Regeringen må følgelig beklage enhver udvikling, der svækker muligheden for, at der fremstår en fulgyldig repræsentant for det palæstinensiske folk.

De øjeblikkelige uafklarede stridigheder inden for PLO har flere årsager. Det er velkendt, at Syrien som led i dette indre opgør i organisationen anklages for at yde støtte til PLOs pro-syriske elementer. Regeringen finder dog fortsat ikke at burde udtale sig i et anliggende, der vedrører spørgsmålet om palæstinenserens retmæssige repræsentant. Dette spørgsmål må palæstinenserne i sidste ende selv afklare. Regeringen befinder sig i øvrigt herved på linie med andre vestlige lande.

Spm. nr. S 47

Til *socialministeren* (12/10 83) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til at sikre, at den pligt, der påhviler læger og tandlæger til at anmelde såvel klare som formodede tilfælde af arbejdsbetingede sygdomme til sikringsstyrelsen, overholdes?«

Begrundelse

Under henvisning til den daværende socialministers svar af 3. juni 1982 på spørgsmål nr. S 826 (tidenden sp. 9448) om lægers og tandlægers anmeldelsespligt med hensyn til såvel klare som formodede arbejdsbetingede sygdomme samt et indslag i TV-Avisen den

8. oktober 1983, hvoraf fremgik, at det kun er ca. 10 pct. af lægerne, der opfylder deres anmeldelsespligt, må spørgeren på ny konstatere, at de anmeldelser, der finder sted, fortsat udgør et helt utilstrækkeligt antal.

Disse forhold er helt uacceptabelt både for den enkelte og for samfundet. Der er brug for konkret viden om omfanget af de arbejdsbetingede sygdomme, så vi fremover kan dreje udviklingen i den rigtige retning, således at samfundet ikke vedvarende skal belastes af de store udgifter til sygdomsbehandling.

Denne viden kan kun opnås ved, at den omtalte anmeldelsespligt overholdes.

Svar (19/10 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Sikringsstyrelsen har oplyst følgende:

»Som anført i socialministeriets svar af 14. juni 1982 på spørgsmål 826 er samtlige praktiserende læger og tandlæger, hospitaler m.fl. senest ved arbejdsskadeforsikringslovens gennemførelse ved fyldigt materiale orienteret om pligten til at anmelde erhvervssygdomme til sikringsstyrelsen.

Lægers og tandlægers anmeldepligt beror på et medicinsk skøn, som unddrager sig nærmere kontrol, men der er ikke holdpunkter for at antage, at denne pligt ikke overholdes. Den i TV-Avisen den 8. oktober 1983 fremsatte påstand om, at kun ca. 10 pct. af lægerne opfylder deres anmeldepligt, savner således dokumentation. Tværtimod er antallet af anmeldte erhvervssygdomme stadig stigende. I 1982 var antallet på årsbasis således ca. 5.000, mens antallet på grundlag af opgørelse for de første tre kvartaler af indeværende år anslås til ca. 6.000 på årsbasis.

Ud fra den debat, der i de senere år har været ført om emnet i såvel dagblade og fagblade som radio og fjernsyn, må det antages, at erstatningsberettigede sygdomme som altovervejende hovedregel anmeldes til sikringsstyrelsen. Det bemærkes herved, at det fra 1. januar 1983 er aftalt mellem arbejdstilsynet og sikringsstyrelsen, at anmeldelser til arbejdstilsynet – som først og fremmest har betydning for dettes opgave som forebyggende institution – i kopi sendes til sikringsstyrelsen, hvis skadelidte ønsker, at der tages stilling til et eventuelt erstatningsspørgsmål.